

سید ابراهیم رئیسی:

انتقام خون شهید سلیمانی حتمی است

چهارشنبه ۱۴ دی ۱۴۰۱_ ۱۱ جمادی الثانی ۱۴۴۴_ ۴ ژانویه ۲۰۲۳

چشم مردم و فعالان بازار به تغییرات کاهشی قیمت دلار:

کنترل نرخ ارز ادامه می‌یابد؟

سنگن‌گوی قوه قضاییه:

تعرض به زندانیان زن دروغ است

هشدار نمایندگان به نحوه اداره بهارستان توسط قالیباف:

مجلس پادگان نیست!

گزارش همدلی از دشواری تهیه وسایل توان‌بخشی با افزایش نرخ ارز

فشار دلار روی

چرخ‌های معلولان

رئیس جمهور اوکراین کوتاه نمی‌آید

تکرار ادعای پهادی زلنسکی علیه ایران

رژیم صهیونیستی با ساختار جدید وارد فاز تازه‌ای می‌شود

نتانیاهو با آرایش جدید در برابر ایران

سرمقاله

درباره نوسازی حکمرانی

رضا صادقیان –نظام‌های متفاوت حکمرانی در جهان براساس حقوق اساسی، سیاست‌گذاری، رویکرد و شیوه‌های پیاده‌سازی قدرت در سپهر عمومی شناخته و از سوی شهروندان به عنوان واپسین حاملان قدرت ارزیابی و مورد پذیرش واقع می‌شوند. چندی قبل و پس از بروز اعتراض‌های خیابانی ریاست مجلس شورای اسلامی از کلیدواژه «حکمرانی نو» استفاده و شرط اجرایی شدن چنین سیاستی را بازگشت آرامش و استقرار امنیت در جامعه عنوان کردند، عبارتی که از سوی شماری از فعالان و جریان‌های سیاسی و حتی بخش‌های از ساختار قدرت سیاسی و نظامی مورد استقبال قرار گرفت. روز گذشته و در ادامه همان مباحث گذشته رئیس مجلس گفته است: درحال ایجاد اجماع برای تصمیم‌گیری‌های لازم برای نوسازی نظام حکمرانی هستیم.

به نظر می‌رسد همچنان تصویری روشن و مشخصی از مفهوم حکمرانی نو نزد گوینده آن وجود نداشته باشد. چرا که ریاست مجلس از کلیدواژه و به عبارت دقیق‌تر از مفهوم کلایی در حوزه قدرت و جامعه سخن می‌گوید که بایست‌ها و نایبست‌های گزاره فوق در هاله‌ای از ابهام قرار داد. مهمترین نکته درباره این موضوع صورت‌بندی چنین مفهومی برای صاحب نظران، کارشناسان، متخصصان امر در حوزه‌های اقتصاد، سیاست، فرهنگ است. حداقل آنکه تا این لحظه یادداشت، گفتگو و اثر مکتوب کارشناسی درباره این مبحث مهم ارایه نشده است. مسئله ورود به حکمرانی و اصلاح شیوه‌هایی که تا کنون با رویکردهای دیگری در بخش‌های مرتبط با ساختار قدرت قضایی، قانونی و اجرایی صورت می‌گرفته و نظمه‌کانونی آن قدرت بوده و خواهد بود، صرفا با گفتن و تکرار کلیدواژه و ارایه تصویری ابهام‌گونه هیچ وقت نزد مخاطبان اصلی که همان مردم باشند مورد استقبال قرار نخواهد گرفت.دیگر آنکه، نه تنها تصویر آینده از نزد مخاطبان ترمیم می‌کند، بلکه به ابهام‌زایی دامن می‌زند.

به عنوان مثال؛ آیا منظور از حکمرانی نو تغییر و اصلاح بخش‌هایی از ساختار سیاسی و گام برداشتن به سوی نظام پارلمانی به جای نظام ریاستی است؟ آیا در چنین تغییری جایگاه افراد به مثابه چهره‌های بانفوذ در ساختار سیاست حفظ می‌شود و یا احزاب به عنوان بازوهای پرورش دهنده نخبگان سیاسی از اهمیت برخوردار می‌شوند؟ دال مرکزی گفتمان حکمرانی نو چیست؟ آیا به صورت مشخص حکمرانی نو مدعی ارایه گفتمانی جدید در ساختار سیاسی است و یا آن‌که با تکیه بر این‌گونه کلیدواژه‌ها و عبارات مشابه به دنبال کسب قدرت در بخش‌های دیگر ساختار سیاسی است؟

چنانچه حکمرانی نو از سویی کنشگران سیاسی و صاحبان قدرت به مثابه یک عباتر و کلیدواژه جدید و جذاب برای افقاع مخاطبان در بازه زمانی کوتاه مدت مدنظر باشد، لاجرم و به دلیل آنکه کلیت آن با فروکاست معنای مفاهیم اصلی واقع شده است چندی بعد به تاریخچه گفتارهای بلند، پرتکرار و فراموش شده در میان صاحبان قدرت، کنش‌گران اجتماعی و رسانه‌ها تبدیل خواهد شد. برخلاف مفاهیم، عمر واژگان متولد شده از سویی قدرت‌مداران همچون عبارتهایی که طی سه دهه گذشته از سوی مدیران ارشد اجرایی مورد استفاده واقع شده است مانند: مهرورزی، دولت عدالت‌محور، خیزش خدمت، خدمت ماندگار، صدای مردم و… چندان طولانی نیست، چرا که معمولا دست‌خوش فروکاست و عدم اجماع سایر حلقه‌های قدرت و چهره‌های بانفوذ می‌شوند و پس از پایان عمر دولت سراغ آنها را تنها در آرشئوو نشریات می‌توان جست. این مدعا درباره واژگان و تصویر پردازی‌هایی که در شرایط اضطرار خلق شده باشند، بیش از کلمات و گفتمان‌های دیگر صدق می‌کند.

سخن پایانی؛ امکان استفاده و بهره‌جویی از عبارتهایی که منجر به تغییر ملموس در ساختار قدرت نشود و از سوی حاملان سیاست که همان شهروندان باشند، لمس نگردد، پس از چند صباحی عبارت جذاب امروز خالی از معنا شده و حتی از سوی مبلغان مورد بی‌مهری و کم‌توجهی قرار خواهد گرفت. چرا که کلیدواژه، مفهومی و کارکردهای مرتبط با آن زمانی با استقبال روبه‌رو می‌شوند که تاثیر آن در زیست روزمره شهروندان تحقق پیدا کند.

شماره

روزنامه

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی وفرهنگی صبح ایران

آلودگی هوای شهرهای بزرگ کشور از مرز هشدار گذشت

کمهک نفس!

شاخص آلودگی روز گذشته در برخی استان‌های کشور به شرح زیر بوده است:

در یزد ۱۵۲، خوزستان ۱۷۰، اصفهان ۱۶۷، قزوین ۱۶۳، اراک ۱۶۰

آذربایجان شرقی ۱۶۳، همدان ۱۵۲، البرز ۱۶۱ و تهران ۱۷۰

یادداشت

جزئیاتی مابین دو خاطره

عبدالله سهرابی – در سال ۱۳۸۶ و در چنین ایامی یادداشتی تحت عنوان «شب خاطره‌ها» را در وبلاگ شخصی و نشریات محلی منتشر نمودم آن شب با ابلاغ لغو امتیاز هفته‌نامه «روزه‌ها» آغاز شد که در اصل به علت تیتیر انتخابی با موضوع مصاحبه با پدر و مادر شهید لطف‌اللهی فرجه سسندج، اما رسما و مکتوب به دلیل عدم صلاحیت نگارنده به‌عنوان مدیر مسئول و صاحب امتیاز آن و پس از اخطار و احضارهای مکرر و محکومیت در دور اول انتشارش و محکومیت در دادگاهای بدوی و تجدید نظر در دور دوم، با همت و دفاع دکتر صالح نیک‌بخت حقوق‌دان و وکیل برجسته، در دیوان عالی کشور بار دیگر مجوز انتشار گرفته بود. دقایقی از دریافت حکم ابطال روزه‌ها لغذشته بود

که مامورین نیروی انتظامی از در و دیوار ایارتمان بالا رفتند و دیش‌های ماهواره ما و همسایگان را نه از راهرو، که از موضوع صورت‌بندی چنین مفهومی برای صاحب نظران، متخصصان یک و ۳۰ دقیقه بامداد بود در شوک دریافت حکم ابطال امتیاز روزه‌هات و اقدامات خشن نیروی انتظامی، هنوز به‌خواب نرفته بودم زنگ تلفن منزل به صدا درآمد با نگرانی مضاعف در این زمان غیرمنتظره گوش‌ی را برداشتم و طبق معمول نگران اخبارحوادث ناگوار غالبا میروان و سسندج بودم. فرمانداری میروان بود که می‌خواستند در آن وقت شب حکم رد صلاحیت را برایم فکس کنند (آن زمان هنوز از اصلاحات ناامید نشده بودم برای انتخابات دور هشتم مجلس ثبت نام کرده بودم)

در توجیه زمان زنگ زدن‌شان در آن وقت شب گفتند می‌خواهند که زمان کافی برای اعتراض داشته باشم. مانند دوره‌های قبل و بعد به استناد بند ۲ ماده ۳۰ (عدم اعتقاد عملی به ولایت مطلقه فقیه) و بند ۳ ماده۳۰ (وابستگی به گروه‌های ضد انقلاب) بود.

و اما صبح چند روزیش نیز «صبح خاطره‌ها» بود گرچه اهمیت و اعتبار این خاطره‌ها به مراتب کم‌تر از شب خاطره‌های سسال ۸۶ است و البته قابل مقایسه با وقایع دردناک این روزها نیست، اما با اندکی تأمل در شرایط عمومی و معمولی آغاز یک روز کاری با چنین چالش و دردسرهایی را بیان می‌کند که از یک سسو سوهان اعصاب و روان و از سوی دیگر محل کارایی و بهره‌وری است و صرف نظر از تورم و گرانی و استرس و … این روزها نمونه‌ای از اوضاع و احوال روزمره زندگی جامعه ایرانی است. لذا قیلا به دلیل ذکر این مباحثهات و جزئیات از مخاطبان عزیز عذرخواهی می‌کنم. ساعت ۶ و ۳۰ صبح (یکشنبه ۱۱ دیماه ۱۴۰۱ شمسی) از منزل خارج شدم هوا به شدت سرد و آلوده بود، اماخری از سروسوی صبح نبود پس از دقایقی و تماس مکرر با راننده بالاخره باصدای خواب‌آلود جواب داد و گفت: ماشینم خراب است، درد دل روزمره و هزینه‌های زندگی تعمیر و نگهداری ماشینش با حقوق بی‌ارزش کارفرمایش برام تداعی و یادآوری شد سرما و آلودگی هوا را و بلکه تکرار این سناریو در روزها و ماه‌های گذشته را هم فراموش نمودم گفتم: مشکلی نیست شما آسوده بخواب، هرچه تلاش کردم اسسَنپ بگیرم یا اینترنت ضعیف بود یا رانندگان در این زمان جواب نمی‌دادند. بالاخره موفق شدم فاصله کوتاهی از مسیر را تاکسی بگیرم

یادداشت

قداست زن، ارزش زندگی، اهمیت آزادی

مهدی جعفری کالکی – در سه ماهه‌ی اخیر در کشور شاهد جنیش و تحولات اجتماعی و سیاسی نو درمٓن اقشار جامعه بوده‌یم که ریشه‌ی اصلی آن در مطالبات فروخته و ساختار سیاسی واجرائی نیازمند به اصلاحات مستتر بوده است. وجود خواسته‌ها و شعارهایی که بوی امید هم می‌دهد، نوید پویایی نسلی مغفول مانده را می‌دهد؛ ولی به شرتلی که از منظر محافظه‌کارانه و انحرافی تحولات اخیر – اگر برخی رفتارها و شعارهای به آن نگریسته نشود، به معنایی دیگر زیبایی وجود عابریانک‌های متعدد دولتی و خصوصی و خصولتی در عابریانک پول می‌گیرم.

در ادامه مسیر پس از ۱۰ دقیقه انتظار ماشین بعدی ترمز کرد و گفتم: آقا اگر موبایل‌بانک وصل شود پرداخت می‌کنم در غیر این صورت در پایان مسیر (میدان فاطمی) از مرزداران تا میدان فاطمی با تداوم مشکل اینترنت و سامانه بانک موفق به پرداخت نشدم در پایان مسیر از راننده خواهش کردم قدری توقف کند تا از عابریانک پول بگیرم اما راننده با متانت و حسن‌خلق از کرایه صرف‌نظر کرد ولی با اصرار از کارت بانکی‌اش عکس گرفتم و بالاخره ساعتی بعد موفق شدم کرایه‌اش را واریز کنم. اکنون مشکلم دو مسیر تاکسی دیگر برای رسیدن به مقصد نهایی بود. با وجود عابریانک‌های متعدد دولتی و خصوصی و خصولتی در میدان فاطمی، مصمم بودم پول نقد دریافت کنم. بالاخره موفق شدم اما صرفا با تصمیم عابر بانسک مجبور به اعمال ضربیه‌های محدود ۱۰۰ شدم و یک برگ صدحزاری دریافت نمودم این بار از راننده تاکسی مسیر سوم خواهش کردم صد تومانی را بپذیرد که با اندکی تردید در جعلی بودن آن پذیرفت برای جلب اعتماد ایشان گفتم: آقا مطمئن باش، ضمنا این روزها برای کسی صرف نمی‌کند پول ما را جعل کند؛ چون هزینه‌های جعل بیشتراز ارزش واقعی آن است با خرده تلخ واقعبیت را پذیرفت و حالا سفره دلش را هم باز کرد. در میدان فلسطین جایی که تابلوی تایمر نابودی اسرائیل نصب شده، بود پیاده شدم. تابلو احتمالا به‌دلیل نقص فنی یا اتمام باطری خاموش بود. هرچه بود روزهای باقی‌مانده را نمی‌شمرد.

بدون مشکل در مسیر چهارم نیز تاکسی گرفتم و پس از ۱ ساعت و ۱۵ دقیقه به سرکارم رسیدم. ضمنا در بسیاری از روزها و ماه‌های اخیر در همین مسیر فاطمی به میدان فلسطین کارت‌ن خواب‌هایی می‌دیدم که در پارک بسیار کوچک‌ج در تقاطع زرتشت شبانه می‌خوابیدند گرچه بی‌گیری و انعکاس این شرایط به مقامات مسئول نتیجه‌ای در بر نداشت اما امروز مشاهده نشدند؛ شاید برای همیشه از فقر و فلاکت این ایام به سرای آخرت کوچ کرده‌اند و یا در این فصل سرما به جمع گورخواب‌ها پیوسته‌اند. آری تردیدی نیست گرچه دفتر خاطراتم مملو از استرس‌ها و تبعیض‌های در چند دهه اخیر است؛ اما بالاخره من در این اوضاع بحرانی موجودی داشتم و موفق به دریافت پول نقد از عابریانک شدم و سرانجام به مقصد رسیدم؛ ولی بسیار شرمنده و متاثر و متاسفم که صرف نظر از کارت‌ن‌خواب‌ها و بی‌خانمان‌ها اقشار وسیعی از هم‌میهنان در تامین نیازهای اولیه مشکل دارند. خلاصه آغاز روزها غالبا این‌گونه است؛ امید آن‌که پایان و فرجام موفق و ثمربخشی داشته باشیم.

انتقاد صریح محسنی ازهای از دولت:

برنامه‌های اقتصادی منسجم نیست

سال هفتم _ شماره ۲۰۹۸ _ ۸ صفحه _ قیمت ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

درباره نوسازی حکمرانی

رضاصادقیان روزنامه‌نکار

نظام‌های متفاوت حکمرانی در جهان براساس حقوق اساسی، سیاست‌گذاری، رویکرد و شیوه‌های پیاده‌سازی قدرت در سپهر عمومی شناخته و از سوی شهروندان به عنوان واپسین حاملان قدرت ارزیابی و مورد پذیرش واقع می‌شوند. چندی قبل و پس از بروز اعتراض‌های خیابانی ریاست مجلس شورای اسلامی از کلیدواژه «حکمرانی نو» استفاده و شرط اجرایی شدن چنین سیاستی را بازگشت آرامش و استقرار امنیت در جامعه عنوان کردند...

یادداشت‌ها

جزئیاتی مابین دو خاطره

عبدالله سهرابی نماینده ادوار مجلس

قداست زن، ارزش زندگی، اهمیت آزادی

مهدی جعفری کالکی فعال سیاسی

جهنمی هستم که خود را می‌افروزم

فیض شریفی پژوهشگر ادبیات